

ELŐFIZETÉSI DÍJ.
 helyben házhoz hoztatva
 Egész évre 8 frt.
 Fél évre 4 -
 Negyed évre 2 -

Hirdetéseket és nyilvántartott közleményeket a kiadóhivatali moszkolci ügyvezetés szerint számít.

Kiadó hivatal:
Nadasch, Muzsik és Partlics
 könyv- és könyvadási irodában a városnál épületben, hová az előfizetők és hirdetések küldendek.

ZOMBOR és VIDÉKE.

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI és SZÉPIRODALMI KÖZLÖNY.

ELŐFIZETÉSI DÍJ.
 Egész évre 8 frt. 60 kr.
 Fél évre 4 - 30 -
 Negyed évre 2 - 15 -

Hirdetéseket lapunk számára a kiadósi vezetés minden nagyobb kiadott hirdetési iratok eljuttatására.

Szerkesztési iroda:
Szelence 106. szám.
 hová minden a lap szerkesztéséért illető közlemények küldendek.

Hirdetéseket lapunk számára a kiadósi vezetés minden nagyobb kiadott iratok eljuttatására.

Megjelenik minden héten kétszer: Vasárnap és Csütörtökön.
 Egyes szám ára: 10 krajczár.
 Szerkesztővel értekezhetni: naponta délelőtt 11 órától 12-ig.
 Minden csütörtöki számhoz egy felívre terjedő könyvalakjában nyomott „regény-csarnok” csatolatik melléklet gyanánt.

A házasságról és a közérkölcösiségről.*

Lapunk első számában már kifejtett társadalmi álláspontnak vélnék eleget tenni, midőn a mult esztörtéki szám vezércikkében a házasságról kifejtett ideális nézetekkel szállunk szembe.

Régen emléklék már a poeták: „Raum ist in der kleinsten Hütte für ein glücklich liebend Paar.“ De más a poesis illuziója, más az élet rideg valósága. Kiábrándulunk, — és ez jól van így.

A családot úgy, mint mindent mai nap nem az egyéni eszmék, érzelmek és hajlamok, hanem a társadalom szempontjából kell, hogy megritéljük.

Ha szegényebb sorsu férfi nagyon is meggondolja magát, mielőtt hason sorsu leányt hajlandó nőül venni, akkor igazsága van. Az új családunk, a mely 5—6 tagra felszaporodhatik, 1000—1500 forint évi jövedelem mellett valóságos proletár existenciája van. Házasodjék már most a fiatal ember azon tudattal, hogy csak a proletariátust és a nyomort szaporítja? Nőtlen maradj.

Sajnos valóságot constatálunk, midőn kimondjuk, hogy társadalmi viszonyaink megrontják a családot. Valódi család sem fonn az arisztokrácia körében, sem lemm a proletariátus mélyeiben, hanem csak a középosztályban lehetséges. De ezen osztálynak nincs jövője. A kistökés nem concurrálhat a

nagy tökével; nem a kisiparos a nagy gyárral. Physiikai szükségességgel nőnek a vagyoni ellentétek. Azt minálunk is észleljük, Magyarországtalan Európában — legtermékebb vidékén. A technika nagy vívmányaiival az egész gazdasági termelés módjában megváltozott, oly mértékben, mint eddig a kultúrterületben még eset nem akadt rá. Ez a társadalmi viszonyok alapos változását fogja magán vinni, mert tudjuk, hogy mily átalakításokat szültek már sokkal kisebb változások. Nem fejlesztünk pusztá hypothesiseket. A jövő és a mult a térben fekszenek előttünk. Németországban, Angliában lapjuk legközelebbi jövőnk képét, és ezek is csak egy nagy fejlődés köztétén állnak. Ezen fejlődési roham árjával szemben eltérpül minden egyedi ellentérvetés, nem segíthet itt sem az egyesek buzgó szorgalma, sem azok conservatív törekvései, sem a hatalmasok javítási szándéka. Elpalástolhatunk, de a fennforgó viszonyok közt nem segíthetünk. Ezen osztály mint egy lejtő folyton sebesező mozgással lefelé zuhan.

A ki Kassandra mondjára Trója vesztét jósolja, tudjuk, hogy köszönetet nem várhat.

Dé csakis kötelesség forog itt fenn, melyely az igazság és felvilágosodás ügyének tartozunk.

Lényeges összeköttetésben áll a házasság kérdésével az erkölcsiség kérdése, a mely nem rég országgyűlésünkön is meg lon vitatva.

Sokat beszélnek az erkölcsök javításáról, morál prédikációkat tartanak, betöltik a feyházakat; a régi felfogás szerint mindenütt pusztán az egyént

teszik felelőssé. Egépig magasztalják és pokolig lecsutják, mindent várnak az egyéntől, mindent megtérőnek az egyénnel. Rámegha szedett homlokalkal itélnek bölcseséink, hatalmasaink, az erények mind megannyi tudokló hősök a lebukott felett kövökkel hajgálják azt, és nem kérdezik, hogy nem-e büntézési ok is, ha nem is közvetlenül, de közvetve, de társadalmilag. Nem gondolják meg azt, hogy az erkölcs is, mint minden emberi dolog anyagi és társadalmi alapokon nyugszik, hogy nem eszményekért való platonikus rajongással, hanem csak a kérdés anyagi, társadalmi megoldása útján teremtőtlünk a valóságban, ha nem is ideális, de emelhez méltó állapotokat. Pedig az egyén csak atomja és egyttal csak terméke ezen nagy óriási szervezetnek, a melyet társadalomnak nevezünk. Pedig az egyén azt feleltethet vissza a társadalomnak; a Kain bélyeget, melytől visszaborzad, te nyomtat nem csak homlokourra, hanem szervezetenbe, lelkeletem mélyeibe!

A társadalom azon nagy eszme, a mely a jövőt betölti és átalakítja, a mely eszme előtt az egyed tudbelcsülése és hű diés-vágya háttérbe szorul, a mely előtt a hős, sőt a nagy tudós hű diés-fénye is elcsápad, és a gonosztevő megbélyegzőse eltűnik; az egyedi hűnság tündökölése és a büntretes vak kárhözata megszűnik; a hol az ember végre az uradonvágy koronáját és az ítélet kardját leteheti, hogy emberré váljék.

B.

A „ZOMBOR és VIDÉKE” TÁRCZÁJA.

KÖNYCSEPPÉK.

Egyik nap olyan, mint a másik, Oronire nem derül nekem, Csak hűnnak árnya len fölöttem, Kínomra, hosszú éjken.

Még sem nyitom panasza ajkaim, Hogy sorsom hozzam mostoha — Bár érzem, hogy itt e földön En nem leszek boldog soha!

Hisz Isten engem is megáldott Egy szívvel, mely érző dobog; Kezbel én is nyertem lelket — Boldogságomra — hát — jöget.

S hogy annyi forró érzelmelem, Amennyitől szívem hevül Föl nem találtam lelkeim udvét; E szív hibája, — itt belni,

Szívemnek tündökli eszménye Ragyogva kelt föl életem, Magasztos lelkémdől csak egyet Volt boldogitottb érzésem;

Szerelme, mely addig nem sejtett Kejelt vett engemet körül; E szép napot, melynek viszfényen Szívem még most is emleget.

Oh! mint szerettem mind a ketten, — Pályákon mindenütt virág... Szerelmünk egymagányi tróján Torpének látszott a világ...

S hogy annyi edes érzezmenyek Mért kelle gyaszban halnia?! — Mert atkos büszkeségem által Levek búvónek gyűlkosa.

Winternitz Ilma

A dicsőség álma.

Bibijós est fátyla takarta el a mindenséget. Kis kertemben folyondárral sűrűn benőtt nyári laknak hulló levelektől fodott fapadja üdögöltelem. A halavány hold keresztül szűrte sugarait, a folyondár lézangin, ábrándos harmóniát terjesztve körülém. Kedélyhangulatom édes harmoniába olvadt a körülöttem levő tárgyakkal. Fejemet kezemre hajtva, álmodoztam.

Agyamba alakultan eszmék zúrvávara zsongott-hongott. Szélid zéhr lopozott be hozzám s lágyan esők-dobozt arczom. Hosszan mozdulatlan álltam. Egyszerre elvesztém eszméletem; édes szender mehezédt tagyaim. Az álomangyal emelt föl karjában s vitt magával messze-messze, ama tündéris világba, hol való és képzelet, lehetséges és lehetetlen testvéries egyetértésben alkotnak csodás képeket, mik gyönyörrel töltik el a keblét.

Álmodtam. Vakító fényár uszott körülöttem, szem, ajk és minden érzés csövékelt lett mamorosán. Magasztos érzet áradt el bennem. Mintha csak le hullott volna rolam mind az, a mi a rögöz köt s pusztán a lélek maradt volna meg, mely nem érez többé egyebet túlvilági üdvöl. A fényár közepett egy agasztán jelent meg előttém hűsöz szakkáll, méltóságtejes arczával és átható tekintettel. Az aggy így szólott hozzám:

— Gyermekem! megadtam neked mindazt mit végzet szerint megadhaték. Ifju vagy, szép vagy s kedélyed nemes. Minden tulajdonság, a mi csak nemedet ékítheti, bemed megtéve feltalálható. Ugy állsz itt

én előttem, mint tökélye azon embernek, kit a paradicsom lakójai megalkottam, de kit bűnei kíntok oman, hogy magyát hűntse szét a bűnök. Gyönyörködöm benned. Szólj, van-e valami vágyad, melyet ha betöltenék, te boldognak vallanád magad?

E szavak úgy hangzottak felém, mint a csipkebor-isteni lángra Mózes fülébe. Szent áhítettség szállott meg egy pillanatra, nem tudtam szólani. Azután saját-ságos átalakulást érzettem magamban, mintha a vágyak özone tudult volna agyamba egymással versenye az el-sőségért. Csakhamar szóhoz jutottam. — Igen! Egy vágyam van, mely hogyha be lenne töltve, én boldog lennék.

— S mi lenne az, hangzott felém njolag szeliden és biztatóan.

Válasz helyett mélyen elpirultam, de azután lassan eltűnt a pir arczomból; dermesztő fagy áradt el idegeimben és reszketeg hangon szóltam:

— „A dicsőség” — egyebet nem szólhatek, a hang torkomon akadt, mintha csak valamely titkos erő fojtotta volna vissza, — azért mert nem volt méltó hozzám és azért, mert talán hűsüghöl fakadt. De az agasztán szeliden mosolygott és így szólt: „Lgyen!”

Ekkor eltűnt. A fényár elcsoblott, s a magasztos érzet, mely lelkemet ihlette, kihalt, láthatatlan kezek vittek alá a mélybe, a földre. S visszanyertem testi érzékeimet.

A földön csodás gyorsasággal haladtam amaz ösvényen, melyet képzeletem oly magasztosnak feltüntetett fel, a melynek neve: „dicsőség.”

Láz ragadott magával, láz sodorta felém az embereket. En egy szédítő magaslaton állék, alattam beláthatatlan embertömeg, mely leírhatatlan lelkesedéssel tekintte föl reám. Nyugodt válek. A magasság nem szé-

Tisztelt Szerkesztő ur!

Az igazság érdeke az, mi becses lapjában „Bács-almási csendélet” című czikkre válaszolni készlet.

Elvém: szeresd felebarátodat, mint önmagadat, mely a keresztény tanítás szerint minden emberre, legyen bár zsidó vagy pogány, kiterjed, és így a felekezeti kérdés soha sem irányadó, hanem mint minden becsületés zsidó, úgy érzem én is, hogy van valami magasabb, egyetemesebb a felekezeti kérdésnél, és ez a közös, közérdek, melyet csak a közérdekes és az ezen alapuló közintézetek tartanak fenn; fájdalom azonban, hogy sincerus levelezője mendax.

Mielőtt azonban a takarékpénztárról szólnék, kijelentem, hogy Istoczit tiszteltem, de annak eszméit nem osztom, sőt állítom, hogy egész Almáson eddigelő az antisemitizmusról soha szó sem volt. Sincerus ellenében az ügyre nézve elő kell adnom, hogy ahulhott 60—78 részvényes nevében a t. szabadkai törvényszék 12366 polg. 881. sz. a. szakértői vizsgálatot kértem az almási takarékpénztár kezelésére, melynek eredményül a fenyőit vizsgálat elrendeltetett, ez ellenében az érdekeltek fellebbezéssel élvén, az ügy ma is folyamatban van; de ezen kérelmet nem sicerus mendax által nevezett szempontból, vagy egyének irányában tettük, hanem tettük a közügy iránti kötelességből; tehát nem az embert — nem a zsidó felekezetet, hanem az intézet előjáróinak önző czél és az intézet üzlet vezetésében a helytelen gesztókat mutatót eljárásokat kárholozhatta tettük; — már most ha a tények után a sicerus mendax által megnevezett és ismert jó hírnévben álló t. urak, jóllehet azok nem politikai és neháyan nem felekezeti pártfelelő a közügy ezen ágában velem egyetértenek, azon örülök, és az a rettenetes!

Tehát nem az antisemita hüszök, de jogukban sérített részvényesek vádolták be, — a mivel még kérkednek — család és hitlen kezeslést az igazgatókat és nem az előleges nyomozást, de igen is a fenyőit vizsgálatot rendelték el ellenük a szabadkai kir. törvényszék, a vádat tehát a beszerzett adatok alapján alaposnak tartá. A dolgot ily állásában azok, a kik a fölménytényt bármely indokból részükre megadták, számoljanak lelkiismeretükkel saját és részvénytársaik irányában és vállalják el a felelőséget; társaim és én meg nem adhatjuk, s hitem szerint még kevésbé adhatja meg azt majd a jogilag behatóban bíráló hatóság. — Czikkőről által agyavartással vádolt Arnold közszéji jejező az igazgatóság által is választott közös szakértő, ismert lelkiismeretességével terjeszté elő a közgyűlésnek kötelesség hű szakvéleményét, s nem furta agyát ehöki vagy igazgatósági aspiratio, vagy bármely becsületés elnök vagy igazgató elleni conspiratio, hanem egyedül a panaszos,

*) Hogy részrehajlóságom ne vádoltassam helyet adtnék ez adatoknak is. A saját a régi görögök felfogása szerint hasonlít ama lándzsához, mely a mivel a selet ütötte, ugyan azzal gyönyörű is. Ohajjok, hogy Bács-Ahámson a béke milimarábki lábra álljon. — A szerk.

panaszolt és a kir. törvényszék által reá ruházott szakértői kötelesség. Vagy tán nem szigorú kötelessége a szakértőnek lelkiismerete szerint öszinte véleményt adni? Rozenberg Adolf nagybirtokos 102 szavazattal kapta meg a fölménytényt és 208 eszműt szavazattal lett elnök; tehát 100 szavazat legalább a folyamatban levő törvényes uton várja az igazságos ítéletet, melyben vota et numeratur et ponderantur!

Van azonban sincerus amiezének egy jó gondolata: hogy az illusztris 10,000 ftos adósnak jót állót keres, csak hogy ezen jótállást eddig maga ígérte a nagybirtokos elnök igazgató társával, most azonban köztiszteltelen álló br. Rudics Józseftől akarják hízéggel bekapni?!

Igaz, hogy ellenfelük vagyok ma, de ha a tököt és a hütlend kezelt peres kamatokat takarékpénztárunk megkapja, úgy sicerus mendax földmívelő egyéztérte fölménytényt adók és adunk.

Czikkőről humorizál elváltáztatlan érdemeimről, legyen bár érdemem, vagy nem, én csak becsületességét szerető közoktató vagyok, és óhajtok maradni.

A mi pedig Arnoldnak br. Rudics nevét emlegető kritikusát modorát illeti, eltekintve attól, hogy mendax ur itt teljes valójában mutatja fel magát, biztosítom a cikzkőröt, hogy br. Rudics ur, kit személyesen ismersek s tisztelök, — nem hódol a hízéggel, lajngolánsnak s nem nyújt módot lapangó koholmányok, amálkésébe nevelten üzletek palástolására.

Sincerus ur, cikzkének folyamában azzal gnyolódik, hogy nem volt elég erélynek antisemitikus irányban nyitani tenni, azért alkotunk egy új „Polgári kaszinót”, mely az antisemitizmust és 48-as elveket terjeszté. A mily valótlan a takarékpénztári antisemita állítás, oly valótlan az új polgári kaszinóra fogott antisemitikus irány is, mert tudomásom szerint ezen „polgári kaszinó” alapszabályai a fennálló két kaszinó alapszabályaiól készültek, minden part és felekezet nélkül, melynek 3-ik §. szerint tagja lehet minden becsületés egyén. Alakult ugyan egy új egyesület, de én úgy tudom, egyrészt csak azért mert a már fenn álló régi egyesület az alvén lakóktól távol felvégen van, és mert a lapok tartására nem általános társadalmi, de politikai szempontból indult ki.

Én mindhárom kaszinónak tagja vagyok, de politikai elvemet kászinóban nem fitogtatom, tiszteltem minden elvemet, mert magát tiszteli, ki mást tisztel, és ha cikzkőrő ur ezt szem előtt tartaná, alizha vet-mednek női gyerekes kifejezésekre, buta, hobort, agyfajrt, mert az irány az ember.

Az új kaszinó még nem áll fenn, mert csak egy alakuló közgyűlés volt, Eckert bíró tehát annak tagja nem is lehet, és rut valótanság, mit Eckertnek Róth irányában szábjára ad és pedig annak inkább, mert van és lesz tagja több zsidó vallású polgártársunk is.

A dolgok ily állása mellett élök t. szerkesztő ur megjegyzése Raichheld tanitóra is, melyet kissé ellamarkodva tett.

Miután jelen soraim felvételét kérném, vagyok honfű tisztellett

Jusztus.

A színészeink által f. hó 4-én tartott becsületadás alkalmából lapunk szerkesztőjének „Babos kendő” című népszimniume került színré, melynek eloadási jogát az igazgató töle megvette. Nehogy érdeklétséggel vádoltassunk, a darabról egy mint az eloadásról nem hozunk bírálatot, hanem e helyett közöljük szorul-szóra Dr. Molnár István Lajos ur a „Bácska” szerkesztőjének bírálatát, mely is itt következők:

Szombaton, becsületadásul színré került:

A „Babos kendő” Énekes népszimnium. Irta Müller Gyula. A jomódu Kalász Péter leánya és Zöldi Pista, a falu bírájának fia, szeretik egymást. Héjja Mátyás ispán szereténe Pistát kitúrni a nyeregből. Kalász szívesen vejenék fogadma, mert denikve nem sult paraszt. Kondor, jejezős, nyakára hágyván örökségének, váltó-gazdálkodását szintén Kalász uram váltó gazdaságából óhajttá helyrehozni. E czél elérésére hirbe hozatta Juliskát Héjjával, oylanformán, hogy Bugyi, Kalász nívárosra közvetítése folytán, elhitteti Héjjával, hogy Juliska éj-fétkor a szürös kertben fogja várni. Pedig Bugyi Andris nem Juliskát, hanem Trézsit, Tufós Ambrus korhely eszmadia leányát, Héjja megejtett és odahagyott szeretőjét eszbitája oda találkára. Pista maga is szenttanuja a légyottnak, de családik szeme, mer a Juliska babos kendője alatt Trézsi jár a fölsonban. Héjja és Pista összeveszenek, s ez amazt, mint kedvese velt eszbitóját lelti.

Ezalatt Kondor veri Kalászkéknál a vasat és Juliska kezét az örögekkel biztosította magának. Már itt az esküvo napja, Pista azonban ép akkor tili le a veretelésőrt rámett egy hónapot, Trézsi apólasa által Héjja is kihaló seibeiből, földeríti a félórétést. Pista és Juliska, Héjja és Trézsi két-egy pár lesznek. Kondor megörök és mire haza ér, a dobos becsuztatja töle osemek meg el nem tekozolta örököt.

A mese kerekedő, epizodjai jó helyen indulnak ki, az indoklás és megoldás mindig lélektanai. És ez nagy szó!

A jellemek következetesen fejlődnek, van kibélyeztet egyéniségük. A nyelvi magyáros, józsu népszólasokkal sűrűn spekeltek.

A mű, mint oylan, tulajdonképen csak egy hibában szenved, abban, hogy egyes jelenetei szépségtelenül hosszúra vannak nyújtva.

Ezen azonban a darab próbebe szorításra, meséjének tömörítése után könnyven lehetne javítani.

Amin ma már segíteni nem lehet, az a mese őssdisága, az alakok elhasználtasága. Rézséges, tudákos eszmadia, megveszegtetett eszléd, kaczer őzgye, du-lahajkó szerelombolond, megessett hajadon, nagyvalató paraszt, érdekszerelmes végzett földesurfi: mind oly alakok, melyek egyenkint más, minden értelmes magyar ember előtt untag ismeretes darabokban régen el vannak használva. Hogy megfoghatóbba tegyük a darab összhenyomását: oylan volt, mint egy kártyajátzsmái, mely alatt mindig másik-másik lapok kerülnek ugyan kezünkbe, de csak az alakok kombinációja, csoportozata új, maguk az alakok nem. Ha a darab harminez, vagy csak tíz évvel is előbb születik: irodalmi jelenség lett volna. Ma azonban minden személye, minden fordulat, minden jelenete, minden eszmója és megoldása oylan, mint egy citátumokból összedallított beszéd, mely utóvégre meggyoz ugyan, de a mások által kitalált érvekkel.

Nem habozom kimondani, hogy a „Babos kendő” vidéki városokban, hol nem gyakran fordul meg a színész és nem követel erdítéséget a publikum, állandó jó repertoir darab lehet. Sőt ha óvatossá lett volna szerzője a születési idő megválasztásában: semmi kötéség, hogy a fővárosi Népszínház is fölveszi vala játékrendjébe a sűrűbre növesztett „Babos kendő”-t.

A szerzőt a darab végén — elég késon! — kihalvák és megtapsolták. A ház csak félig volt tele.

Hát a színészek hogy játszottak?

Ugy rikácsoltak és annyi esztelenséget bele rögtönöztek a darabba, hogy mi legalább jobb szeretjük, ha a sugó felolvassa s ok csak gestikulálnak hozzá.

Különbön elmentek a szegények — és most már: De mortuis nil, nisi bene.

KÜLÖNFÉLÉK.

Csóka Sándor jelenék szabadkán működő színigazgató április hó elején szándékozik Zomborba jónni, mint az lapunk szerkesztőjével ő személyesen tudatta. A társulat jobbrára ismert jónévi színészekből áll. Az operette-et Erdélyi Marietta, Enyváry Sarolta, Ronaszéky s Breznay fogják képviselni. A drámai színészek közül elég Temesváry, Temesváryné, Demidó, Demidórnét említenünk. Kétségen felül, hogy e társulatot Zomborban minden oldalról támogatni fogják!

Reiner Ilona.

ditet. Az údvíradal nem nyújtott lelkeknek tápot. Tovább-tovább, így hangzott egy titkos szózat keblemből és tovább ragadott egy újabb láz. — Egy nemezt szemé csúgított rajtam, hódolattal és bűnállattal. A fény nem káprázatos szememre, a hódolat nem melegít fel szívem. Minden közönyössé lón. Tovább-tovább, unszolt a benső szózat s még magasabbra juték. A világot jelento deszkák körül egy févilág állott és esodált engem. Kines, pompa heveszt labáimnál. A mit a pillanat szeszélye megkívánt, rábszolnakezek megtörtentétek. Gyönyör, mit az érzékek követelnek, felesen állott rendelkezésemre, s ha csak szerelombolongitja vala keblemet, úgy találtam azt is s valogathaték benne, mint a mesebeli Ináák királyai változatos kincsében. De minden öröm lassan, mint forrás a nap tüzei hevében — kiszáradt és minden pohár után, mely nekiktárral meglötte kiünnit, — egy lazaz erézt unszolt váltig tovább-tovább. 8 már nem volt elég a févilág — ahtáladtam a tengert s más világrészt kerestem — és találtam... A részegítő hódolat, a millióktól jóvo údvíradal egy perczre ott is felhevíté keblemet, azután mely fásultság vett erőt rajtam. Keblemből kihalt minden nemesebb és egy gépies vágyának hódolék: minél nagyobb kincseshalmazt gyűjttem magam köré. E kincseshalmaz közepett oylan szegénynek éreztem magamat, hogy szerettem volna még tovább, még magasabbra jutni; de nem tudtam, hol — merre keresem azt? A dicsőség mint gyehenna égő tüze, úgy lángolt bennem, fölpercselve mindent a mi csak emberi volt bennem. Elmentem a síró anya mellett, kit a szegényesség porba tiport s ki nem tudott éhezni gyermekeinek egy falat kenyeret adni. Megvetészt szemlélnem s oda hagytam kinaiban, akin könnyen segítheték vala. Labáimmál hevert az ifju és szenvedélyes hangon kért visszonszerelmet, a kétségbeesés elhalavá-

Hymen. Bruck Izidor hajai művelt fiatal nagykereskedő f. hó 7-én vezette oltárhoz Feledi Lidia k. a. t. Feledi Henrik balassa-gyarmati kereskedő b. hó leányát.

A „Bajai Közöny”-ben olvassuk: Loporrobbanás a városban. Pénteken délelőtt a pandurszobában (földszint, a Ferenczrendiek templomának átellenében) a küllörök a lopor-adagok szétosztásával voltak elfoglalva. Az egyik hajdu pajkosságából az ugyanazon szobában dohányzó minden pipájába meg nem bocsátható pajkosságból pár szem loport dugvány, ez a pipát elhajította és szerencsétlenül éppen az asztalon lévő két font loporra, mire ez rögtön felrobant és az utózára menő valamennyi ablaktáblát bezúzta. Rozbóri István és Szöllösi József küllörök, valamint Ranga István hajdu kezükön és arcukon kisebb sérüléseket szenvedtek. A vizsgátlanak ellen a rendőri vizsgálat folyamatosan van.

A helyb. „Polgári kaszinó” házat vett. Nagy empassal mondhatjuk ezt, mert nem minden kaszinórol újságoltunk ilyet. Az új helyiség a Zomborban jótársment Sztrilics-féle ház, melyért a kaszinó 12,000 forint fizet. Pénze még nincs ugyan a kaszinóknak, de e bajon segítve van az által, hogy Schaffner József ur 10,000 forint elegez 5%-os kamattal.

Gákova község lakói kérvényt nyújtanak be Verhovay Gyula képviselővel, hogy a kormány szótassék fel a szácsok jogtalan panaszait elhárítani és ha törvények elegendők nem lennének a hazafiatlan szács képviselők és sajtó tulkapásait korlátozni, ugy hozzon a képviselőház új törvényeket, és mondja ki a sürgősséget. A kérvényt Schaffner Antal (Kalisztosz) szerkeszté, az alóltak közt Klein Sebenty és Mayer Adám urak neveivel is találkoztunk.

Az apatini önségzők egylet megrabolták Keller Jánost a zombori kir. törv. 3 évi fogházra 5 évi hivatalvesztésre s politikai jogok gyakorlásától való fel-függesztésre ítélte. Keller az ítélet ellen felelbezzét jelentett be.

Kedélyes Purim-est folyt le Szabadkán a hó 6-án Hacker Lipót ur odaváló kereskedő házában, a hol évré-évre igen intelligens közönség gyűl egybe e napon. A vendégek nagyrésze keresztény, a mi azonban a vizsgálomnak csak élénkebb szívetet ad. A jelenvölt hölgy-közönségből föllelítettük a kedves és szeretetreméltó házi asszonyt, s nem kevésbé szeretetreméltó leányát Buchwaldné, szül. Hacker Ríza urnot, továbbá: Strasser Bella és Mariska k. a.-nyok (e kedves művésznők) Müller Róza, Fischer Helén, Hacker Katalin, Weiss Hanna, Temevárvné, Farkas Irma s számos fölsmerhetetlenül oltozkodót szellemes alarozsón. A mulatság csak reggeli 9 órakor ért véget, de csak a házi nepe nézve, mert a vendégek még tovább is folytatták azt a gozfordó s „Hungáriá” szálloda helyiségeiben d. u. 2 óráig. Részt vett a vizsgálomban lapunk szerkesztője is, a mit már csak azért is kívánjuk, hogy megezőfölnök egy pár újabb furcsa mende-mondát.

Jakabffy Gábor szintársulata immár Siklóson működik, honnan Páncsávóra fog menni. Az előadásokat a „Piros bugyelláncsal” kezdtek meg tett ház előtt. Kívánjuk hogy a társulat gyarapodjék szellemileg épny mint anyagilag! E kettő közötti arány egyébként nálunk is megvolt.

Sorozás. Almásn márcziú 6, 7, 8, 9, 10 és 11-én. Szántóvan márcz. 13, 14, 15, 16, 17 és 18-án. Apafinban márcz. 20, 21, 22, 23, 24 és 25-én. Ó-Szávecon márcz. 29, 30, 31, ápril 1, 3 és 4-én. Bacsiban ápril 11, 12, 13, 14 és 15-én. Palánkán ápril 17, 18, 19, 20 és 21-én. Ó-Futtakon márcz. 1, 2, 3, 4, 5 és 7-én. Kulán márcz. 9, 10, 11, 13, 14 és 15-én. Topolján márcziú 17, 18, 20, 21 és 22-én. Zenta városban márcz. 24, 27 és 28-án. Tisrai I. járás Zentán márcz. 29, 30, 31 és ápr. 1-én. Ó-Becsen ápril 4, 5, 6, 7 és 11-én. Zsablyán ápr. 13, és 15-én. Títelen ápril 18, 19 és 20-án.

Baján a fogymassumi ifjúság hangversenyt készöl rendezni f. hó 25-én. Közreműködnek: Ivanovits Anna, Lemberger Rachel, Sárkány Ilona, Horváth Irma, k. a.-ok. A musoröl annak idején emlékeznék meg.

Szeghegyről írja levelezőnk. Már hat hét óta uralkodik nálunk a vörheny, a gyermekeknek ez a nagy ellensége s már nagyszámú áldozatot követelt. Az iskolákba is utat talált magának s azért a szeghegyi iskolásköri elnök, Dr. Engel József hitközségi orvos ajánlata az iskolákat 8 napra bezáratták, s ez által reméli a bajnak elejét vehetni. A tanítók nem helyeslik az iskola bezárását, miután tapasztalható tudják, hogy a fulusi gyermek, ha szünidőt nyer, gazdasági teendők végzésére használtatik föl s ez által a zord időjárásnak ki van véve, vagy a szünidőt a szabadban játék között tölti el, megizzad, s ily állapotban vizet iszik s vagy komoly betegséget kap vagy a mi bizonyos, köhögés s náthával jön az iskolába. Bizonyára minden tanító osztja e nézetet, s mindenesetre szükséges is, hogy ily esetekben azok véleményét tekintete kellene venni. (Mi is osztjuk e nézetet, habár nem tagadjuk, hogy a gyermekjárvány megszüntetése első sorban az iskolák bezárását kezdődik. A szerk.)

Újvidéken mult hó 25-én az izr. hitközség Freyer I. elhunyt rabijának emléket ünnepelte meg. U. i. sírkövet emelt sírjára, s ez alkalomból dr. Süss tartott kitűnő emlékezőbeszédet. Délután a templomban istentisztelet tartott, melyen igen fényes közönség volt jelen.

Deák Zsigmond b.-almási derék szolgabíró 10 fítot adományozott a jankovczi izr. hitfelekezeti iskola szegény sorsu tanuló részére.

Feketehegyéről írják lapunknak: A mult hónap után tartotta a „feketehegyi önségzők szövetezet” alakuló közgyűlést. Községünk derék polgárságának ezen — mint általában minden jó ügy iránti élénk érdeklődése, s minden várakozást meghaladó pártolása, lelkessége tette, hogy e sokhasznú, s ma már örvedetesen mind jobban tért foglaltó intézet nálunk is köze, biztos alapon létesüljön. A szövetezet intéző közegeinek az alakuló közgyűlésen történt szerencsés megválasztása pedig, kezessége s a szövetezetet pontos vezetéseinek, tapintatos igazgatásának és jövőndő virágzásának, egyhangu szavazattal választottak meg: Igazgatóvá Bakay Károly, aligazgatóvá dr. Reisz Fülöp, pénztárárkká, Bátor József, könyvvezetővé, Kozma Pál. — A felügyelő bizottság tagjai lettek: Kozma András, Bányai Péter, Hallgató Lajos, Porák Mihály, Schaffner Moritz, Németh András, Endos János, Gáspár Mihály, Bácsi János, Butor Mihály, Szeghegyiek: Dezso Dénes, Halbröck Imre.

Újvidéken f. hó 19-én s 20-án országos vásár lesz. Közöljük ezt kereskedőink érdekeiben.

Szontán Vodenáir Manda névű kis lányka a kertben játszódván, egy falhoz támasztott szárra lépett, mely lebillent, maga elé téperően a gyermekét. Mire a házipő észrevette a dolgot, — már a lányka halva találtatott. A mellére nehezedett szán hullást okozott. Szülőknök nem eléggé ajánlhatjuk az óvatosságot!

(„The Gresham.”) Egy pár vidéki lap a minapiban a „Gresham” ellenében ékkozott, melyet az általános jóllétek örvedő társaság érdekeiben fölsőleges lett volna megezőfölnök, ha az emultt lapok nem lettek volna érzéketlenek a vidék minden részébe széthordva. Nem érezzük magunkat hivatalos megvizsgálói, vajon ezen lapok publicisztikai kötelességet teljesítettek-e elősaiókkal szemben, midőn az érintett cikket kövölték, avagy csak hatalmaskodni akartak a Gresham ellen, a mi feladatunk csak abban áll, hogy a már nyilvánosság elé vitt témát megbeszéljük, s a felhozott változásokra akar cselezatosan iratnak, akár tudatlanságon alapulnak, — rámutassunk. Az általánoságban tartott vádakra nézve megjegyezzük, hogy a „Gresham” 3—3 évenként fölbeszéli a politikákat s ezzel a tisztá jövőndő fölmérését is eszközli. Az utolsó mérlegelés 1879. június 30-án történt s a legközelebbi 1882. júniusban lesz. A mi az emultt lapok által az utolsó évre jelzett Gresham-nérleg 288000 franknyi tiszta jövedelmét illeti, az ép oly hamis, mint az abból vont következtetések s egyéb megjegyzések, mert ezen szám csak egy és pedig igen esékely tőredék képezi az előző 3 évi fölbeszéli időszakra eso nyereségnek, mely a felofyó éven utalagosan ki lett szolgáltatva. A felofyó elszámolási év bevétel-főlsége 3,696,910 ft 55 kr. Hasonló lakus fölbeszéltséggel — csak ily enyhe kitételrel akarunk élni — kritizálják a jelzett lapot a halandóság viszonyt, előledek e mellett az angol társaságoknál divó megbeszélési módot, mely szerint minden egyes biztosításért a megfelelő értékösszeg örözben kell hogy tartassék. Ugyanazon arányban a mit a biztosítási példák s azzal természetszerűleg a hallozások fölvételeknek, fölvételeknek szalatos propörtiókban az örözsek. Minél idősb valamely biztosító-társaság, annál nagyobbaknak kell a hallozásoknak is lenniök, mert évek múltával a régebbi biztosítások természetes lejárattuköz közelebb esnek. Ezen lejáratok nem a folyó évi prámia-bevetelekből hanem az ezen célra összeegyjtött prámia-örözsekből fedeztetnek. A visszavárársalókból lefizetett érték 7 %-át tette ki a folyó évi prámia-beveteleknek ily perzentuáljának, mely párhuzamban hazai intézetinkhez ilyen keulvezőnek kell hogy neveztesék. A költségekre vonatkozólag ismeretes, — s a jelzett lapok is tudomás szereshettek arról, — hogy éppen a Gresham eszközi a lehető elővigyázat mellett a legjobb sikerrel, s a mi végre az aktívának egyes pontjait illeti, azoknak kifogásoltárol voltárol más után is megozódottunk, s csak ismétéljük itt, hogy a mérleg föllállításánál a megvetérol kijelölt értékek túleréteke számításba nem jött a mi a „Gresham” által nyújtott garantált consolidálásánál nagy jelentőségű bír. A mi előlelettel nem sajtonktól joggal megvárhatjuk, hogy arra nem használattja fel magát, hogy egy versenytézet érdekében a már 20 év óta nálunk honos s eredményekben gazdag „Gresham” ellen impudens guyeziketeket közöljön, a mivel bizonynyal csak önmagának, de nem a társaságának art.

Sándor Géza szolgabírójáról járulok, mint lapunk süröznyileg értesítik, ügylikösségöt követett el. A széptehetségű fiatal ember tettének oka mindez ideig ismeretlen.

Lapunk mai számában végüt érte a „Letépett lilium” című beszély, jövő számunkban „Mieziké szerelme” című autographikus humorész közzéték kezdjük meg Müller Mortol.

Van szerencsénk figyelmeztetni t. olvasóinkat Pinhák Károly urnak mai számunkban közzétett hirdetésére.

Irodalom.

Vettük a következő előzetési felhívást „Bécsi Magyar Újság” hetenkint egyszer, vasárnapon 6—8 oldalny tartalommal megjelenő hetilapra.

A „Bécsi Magyar Újság” mely egy magyar nyelvű lap a külföldön, f. évi márczius 5-én fömállásnak második negyedebe lép.

Aki csak egy kevés figyelemmel kísérte működésünket és irányunkat, az a következőket vehette észre: Célünk: a hazafiasságnak minden irányban való terjesztése.

Észközeink: nemcsak a külföldi magyar egyletek, hanem az itt-ott elszórt magyar telepek s minden egyes szétzúzott hazánkunknak szellemi összeköttetésbe hozatala lapunknak a világ minden zugába való szétküldése által.

Lapunknak szorosan nemzetközi jellege, amennyiben mindazon internacionális köröknek, melyek hazánkunk a külfölddel való érintkezésében felszínre kerülnek, lapunk hasábjain megvitatást találunk.

A lap ára, nola még egyszer említeni nyújtnak, csak kevéssel több, mint az emultt negyedelevé.

Hiszszük és reméljük, hogy lapunkat mely egyetlen magyar nyelvű lap a külföldön a n. é. közönség pártfőzásába fogja venni, s hazafias vállalatunkat továbbra is támogatni fogja — a jó ügy érdekében.

K.-Vereos Dezso, segédszerkesztő. Békési József, főszerkesztő és lapfőadajónos.

Előfizetési ár: Egész évre 6 ft, Felévre 3 ft. Negyedevre 1 ft 50 kr. Műtanyiszámok ingyen és bérmentve. Gyűjtöknek 5 előzető után tiszteletpeldányt adunk. Az előfizetési östing postautalvánnyal Wien III. Löwegasse 3. A kiadóhivatal.

A „Szinázi Évkönyv” II. évfolyama küldött be szerkesztősegülöknek, melyet Arany Dezso és Miskolczy Henrik jótársint vidéki szemész szerkesztettek. A mi legváltatásos tartalommal jelent meg, s helyét foglalhat bármely dívatos orvoly asztálan, s minden olvasó szerető publikumnak kellemes öröklet szerzet. A tartalom következő: Tajpekölök, Arany Dózsoló. A lemondás udalomb, Koltényey Dániel Jánosotól. Az en első debütán, Humoreszk Müller Gyula (japán szerkesztője). Minek beszély? Koltényey Péter. Geza Aladartól. Letort jart, Rajz Miskolczy Henrikotl. Szinpad a viág, Koltényey Komtes Huretol. Az öszve asszony hangya, Elbeszélés Báthory Románusz Mihályotól. Ados ember topingése, Koltényey Simon Faltól. Angyalokszólok, Matatány Bokodi Ádalt eredeti népszámunkból. Ferke együgyü, Koltényey Singer Gyulától. Banre bimbódes, Rajz V. Horváth Józsefotól. Gondolatok, Arany Dózsolótól. Egy köldösno története, Rajz Miskolczy Henrikotól. Nem tudom én... Koltényey Simon Faltól. Fenekeltlen orvoly, Igaz történet Arany Dózsolótól. Dalaid olvasása után, Koltényey P. G. Aladartól. — Tly gazdag tartalom mellett is hibáztatnók kell a szerkesztőket, hogy a mi munka legfontosabb részét illeti, a mi annak címét jelölne a szinár, szinpad s szinmeszt körülbelül keveset talánunk benne. Így a mi a mi öszve van állítva, nem lehet egyező spiróralmi évkönyvnek, melyet akarnék egybt is egy jóly jgdol adhattól volna ki, mint a szerkesztők, igaz ugyan, hogy a „Tajpekölök” című előndő nagyban menti a szerkesztők elbel hibáit, s azért taradozónak esakis dícsereit föllelheti meg. Mi hisszük, hogy merdő íróalmi viszonyunk közepeit is nagy kelendőségnek fog a mi orvendeni, mert eltekintve a dus tartalomtól, az izléses kiállításról, a tiszta jövedelmé fele részét, Szt. István szolnar, másik fele a vidéki szinmeszt nyugdíj-lapjára fog fordítottat. Öllóság tekintetében is versenyez az évkönyv bármely más hasonló vállalattal, mert a vasokos kotet ára mindössze is csak 1 ft. Ajánlok olvasóink szives figyelmébe.

A „Képes Családi Lapok” 22-ik számunk tartalma: Az apa beszély, Elbeszélés írta Cserhalmi T. M. (Folytatás). Clotildhoz, Koltényey írta Bartók Lajos. A halálja, Beszélyke F. C. E. után Városi Malvinától (Folytatás). A kaptja adóság, Egy öreg diploma emlékiratából, S. J. után Cserjes Laszlo. A földekönyvegről, Karcolat írta Philantrop. Csak jätékel, Beszély írta Agner Ferencz (Vége). Munkácsy Mihály itthon. Hamozó szerda, írta Rakovszky Geza. A hónapok szolno, Nyolevete írta Nipon H., fordította Hamlet (Vége). Képekhoz, Mindenféle — Képek: Magyarországi szent Ersebetl gyermekkorában. A lyázás, szinhegyirol, Szolozak, Krisztus Pilátus előtt, (Munkácsy Mihály festménye). Munkácsy Mihály — Melléklet: „A Kincs” című regény 145—160. A „Gazdasági és hazatársi lapok” mizár házi száma. — A horlökön: Heti napot. Sakk-talány. Számorjéveny Talány megírtesek. Megtétok nem? Kérdések, feleletek, ajánlatok. A szerkesztés postája. Hirdetések. A kis lotto húzása.

A 23-ik szám tartalma: Az apa beszély, Elbeszélés, írta Cserhalmi T. M. (Folytatás). A szerelom áldozata, Koltényey, írta Lovai Sándor. A halálja, Beszélyke F. C. E. után Városi Malvinától (Vége). Szomszédurakem, Rajz írta Szappanos Sándor. A regényolvasás és a nó, Csevegés írta Sganerle. Munkácsy Mihály itthon. A Rothschild-ök millióinak eredete, írta Pagarozzi M. Az én fölségem, Humoreszk írta Philantrop. Képmagyarazat Mindenféle — Képek: A brémai olimpienze. A kiradás színhelyéről. Öb-örök phénixje a Carina-habban, Trebinye mellett. Temetés Dalmáciában — Melléklet: „A Kincs” című regény 161—176. — Képek melléklet: Kérdés, Felelet és Ajánlatok. — A horlökön: Álnok s 22-ik számban — Előfizetési Mechan Vilmosnál, Budapest IV. ker. papnövele-utca 8. sz. Egész évre 6 ft, fel évre 3 ft, negyede évre 1 ft 50 kr.

„Árpád vezér és szent István király” című könyvünkre ma-lapokra nyit megrendelést. Halassy István előnyösen ismert fővárosi könyv- és antikváriát, ki már a hazai történelemből merített díszes képekkel megvezerte a magyar közönséget bizalmát oly annyira, hogy reményünk lehet, mikép vállalatával mindinkább ki fogja szorítani a külföldi seletés maternelmeket, melyekkel idegen agynokok gombamódra elárasztják az országot, rovta és ferde irányba terelve a jó izület. Az említett két történeti mű-lap 67 centiméter nagyságban mello díszet kepeződni minden lakásnak. A műlapok ára egyenként 2 frt. A megrendelések ki-adóhoz (Budapest VII. kerépesi út 32. sz. a.) hermentve intézendők.

NOVELLA-TÁR.

Letépett lilium.

— Beszély. —

Írtta: R. J.

(Vége.)

— Hazudsz leány! Az a gazember, az a csuf Fries hozzott ide.

— Ugy? Az lehet. De nekem a szép gróf azt mondta, hogy neje leszek.

— Ugy van! Ezzel esábitának ok.

— Nem uram, szólt a gróf visszanyerve nyugalmát, én az ártatlan liliumot letépettem ugyan, de jóvá hozom libámot, mert koblenre fogom tüzni.

— Nem értem önt?

— Meg fogja érteni, ha kijelentem, hogy még hohnap oltár elé vezetem Esztikét.

— Lehetséges ez?

— Esküszöm!

— Ó istenem, kiáltá zavarodtan a kasznár, s én itt akkor e baltával. —

— Sebaj! Ön ugy eszelekedett, mint lelkiismeretes apa.

— Igen! De a küldetés. —

— Elvégez?

— Fele utról jövök vissza. Nem tudtam elvégezni. Bántott a lelkiismeret, hogy egyedül hagytam leányomat.

— Mit sem tesz.

Idáig jutottak a beszélgetésben, midőn Fries a szobába lepett. Arcaán ugyanez a démoni mosoly állt, mely távozta a grófot gaztettére batoritá. Most is, mintha valami gázságra akarna felhívni.

— A kasznár, szólt szentelen gúnyval, váratlanul visszajött, a nélkül, hogy teljesítette volna küldetését.

— Nem tesz semmit, kiáltott villogó szemekkel a gróf, majd teljesíteni fogod te. Hohnap hajnalban el fogsz utazni.

Fries forogni öze maga körül a világot. E hírteleul csapás egészen leütötte a lábáról.

— De méltóságos uram, hebeget zavarodtan. —

— Semmi de! — Távoznod kell oda, hová a kasznárt külded. El veled! A kasznár majd megmondja a többit. Fries kitamolygott a teremből s a kasznár elérzékenyülve ragadta meg a gróf kezét.

— Fiam, kiáltott fel, s magához ölelé, most már tökéletesen hiszek benned.

— Mi baja van Esztikének? Kis Esztike sír, könyvékéjével törli szeméit s kerek, piros arcaeszkaja olyan nagyon bus . . . Bántotta valaki?

Igen! Bántotta férje: Bányavidék Aladár gróf, a ki ma utazik hatal s kedves nejevel Párisba, hova most az egyszer azért utazik, hogy a kis „libácska” tanulja ismerni az életet. Kis Esztike sír, mert búcsút kell venni a szép virágos kerttől, el kell hagynia atyját.

Aladár ott találja a könyves szemekkel a virág-ágyak között.

— Mi bajod édes angyalom.

— Elhenni innen? zokogott Esztike s a gróf keblére takarta arcát.

— Hiszen vissza fogunk jönni.

— Igen ám, de te azt ígérted, hogy mindig itt maradunk atyámmal.

— De te kis hamis, nem ígérted, hogy jobban fogsz szeretni, mint atyádat.

— Igen, s igazat mondtam.

— Hát akkor velem kell jönnöd.

— Azért sírok, mert veled megyek.

— Ha azonban itt akarsz maradni?

— És te?

— Én természetesen megyek.

— S itt hagynál engem?

— Éj, hiszen mi szükséged van rám, itt van atyád, itt vannak a virágok . . .

— Igaz, de . . .

— Nos, mi kell még? . . .

— Hát . . . ki fog akkor engem . . .

— Mit kívánsz?

— Ki fog csokjaival elaltatni? Melyen elpirult, s férje keblére takarta arcát.

— Lásd kis libácskám, egyet mégis megtanultál már. A különbséget „férj” és „atya” között.

— Arról ne beszélj . . . kiáltott daczosan Esztike, s elfordult.

— Haragszol piczikém?

Esztike hitelen megfordult s megcsókolta férjét.

— Terád soha!

— Akkor hát megyünk Párisba?

— Mindenhová veled. De visszajövünk nemsokára.

— Minden bizonnyal, erősíté a gróf.

A távolból Aranyos uram nezte e jelenetet. Szemeiben könyök ragyogtak.

— Az én nevelési elvöm, morogta fogai között, meghozták a kívánt gyümölesöt.

Háta mögött az öreg Komondoros állott, a ki meghallotta szavait s szokása szerint rámondult:

— Igen ám! A te nevelési elved vagy, az én lo-pott borom. Kető közül egyik . . .

Felelős szerkesztő:

MÜLLER GYULA.

Kiadók és laptulajdonosok:

Nadasch, Muzsik és Partlics.

HIRDETÉSEK.

Női tavaszi

KÉSZ RUHÁK

bécsi és berlini modellek szerint legújabb kiállításban a „VADASZKÜRT” szállólabában 14-ik szám alatt kaphatók.

Tisztelettel

Pinhák Károly

Confectioner

Elkoltözés folytán összes butorzatomat eladom. A butorzatok Spitzer Bernhard ur által a n. é. közönség megtekintheti, s ugyanott bővebb értesítést is nyerhet.

Tisztelettel **STEIN MARKUS.**

IGÉRVÉNYEK!

A bécsi communal-sorsjegyeknek

április 1-én megtartandó húzására,
2½ forint és bélyeg.

Főnyeremény: 200,000 forint.

A cs. kir. földhitel-záloglevél-sorsjegyeknek febr. 15-én tartandó húzásra
1 forint és bélyeg.

Főnyeremény: 50,000 forint.

Az 1881. jan. 15-én megtartott húzás alkalmával a 3%-os földhitel-záloglevél-sorsjegyek 50 000 fitnyi főnyereményt az általunk eladott 1629. sorsz. 39. számú igérvény nyerte meg.

Váltó-üzlet a
S. POLITZER

Dorottya-utca 12. szám

„MERKUR”

kiadóhivatalában
Budapestben

Dorottya-utca 12. szám

HIRDETMÉNY.

Van szerencsém a nagyérdemi közönséggel tudatni, miszerint néhány kalapgyáros gyártmányait beszüntette, és ez által alkalman nyílt nagyobb vásárlásokat eszközölni a legdivatosabb és legfinomabb

férfi- és gyermek-kalapokból,

és így azon kedvező helyzetbe jutottam, hogy a közelgő időnyre kalapjaimat, melyek a legfinomabb nemezből készültek,

gyári áron alul 25%-al olcsóbban adhatom.

Ez alkalommal bátorodom a nagyérdemi nővilág becses figyelmét jól berendezett női-ruha-raktáramra felhívni.

Tisztelettel

KAUFMANN S. Zomborban.

Huzás április 1-én.

1874-es bécsi communal-igérvények

2 forint 50 kr. és bélyeg.

Főnyeremény: 200,000 forint.

3%-os földhitel-igérvények 1 forint és bélyeg.

Huzás április 15-én.

Főnyeremény: 50,000 forint.

Az elmúlt évben általunk eladott igérvények és sorsjegyek 215,000 frt és 114,000 arany frankos főnyereményt, valamint számos kisebb nyereményeket csináltak.

Váltó-üzlet a

BÉCS

Wollzeile 10. és 13. sz.

„MERKUR”

kiadó-hivatalában

CH. COHN,

Wollzeile 10. és 13. sz.